

wil gaarne meewerken en het hoofd zijner gemeente stelde in het vooruitzicht, dat zelfs de van gemeentewege verzorgden in het fonds zouden worden opgenomen, zoodat de gemeente zijn arts dubbel salaris zou geven....!

Alkmaar, 6 April 1931.

R. G. C. SCHRÖDER.

VERDOOVENDE MIDDELEN OP RECEPT.

Naar aanleiding van mijn Ingezonden stuk in het *Tijdschrift*nummer van 4 April, ontving ik van dr. POSTHUMUS MEIJES de volgende brief, die misschien van belang is voor de lezers van het *Ned. Tijdschr. v. Geneeskunde*.

Zeer geachte heer BLOMBERG,

Ik zou geen aanleiding vinden op uw ingezonden stukje in ons *Tijdschrift*: „Verdoovende middelen op recept” in te gaan, als zich niet dezer dagen in Zürich het volgende had voorgedaan!

„Bij vijf apothekers werd een recept aangeboden — en afgeleverd — waarop tien ampullen met morphine waren voorgeschreven. Het recept, met *ink* geschreven, was bedrukt met naam en woonplaats van een dr. med. zonder vermelding van telefoonnummer of spreekuurtijd; het stond op naam en was *volledig onder-teekend*.

Getroffen door den hem onbekenden doktersnaam, zocht, althans één der vijf apothekers naar ik weet, in het adresboek naar diens adres. Dit niet vindende, waar-schuwde hij de politie, waardoor het vijfvoudige bedrog aan het licht kwam en *alle* apothekers gewaarschuwd werden. Eenige dagen later kwam „de Morphinist” weer bij een der 5 apothekers met een dito recept, nu van een anderen dokter — die ook niet bestond, volkomen in den haak, net als het eerste morphinevoorschrift, doch telefoonnummers en spreekuur ontbraken weer. De apotheker wendde voor, even iets te moeten nazien over de dosis en belde de politie op. De delinquent dit hoorende kreeg argwaan en ijde weg met zijn auto. Den volgenden dag werd hij geknipt! Alle vijf apothekers werden met 100 frs. beboet, „want ze hadden moeten nazien of die doktoren wel bestonden”!! M. i. zeer onbillijk. Ze gingen trouwens allemaal in hooger beroep.”

U ziet waarde dokter, dat „een volledige handteekening” van een met inkt geschreven recept ook al niet helpt!”

Neen, bedrog als bovengenoemd, is m.i. alleen te omgaan, als iedere apotheker een volledige naamlijst van alle in Nederland gevestigde doctoren heeft; ten ongerieve dan wellicht van die medici die, net gevestigd, nog niet op de lijst staan en dus de eerste dagen geen recepten met verdoovende middelen kunnen afgeven.

Wordt zelfs dit bedrog toch gepleegd, dan gaat de apotheker ten minste straffeloos uit, als de naam van den dokter op de lijst staat.

In Zwitserland heeft elk canton zijn eigen rechten en mag geen recept met opiaten afgeleverd worden in een ander canton, dan dat waar *die* dokter practiseert.

Met beleefden groet, hoogachtend,

(w. g.) dr. W. POSTHUMUS MEIJES.
(Oud-Amsterdammer).

J. BLOMBERG.

Zürich, 15 Höhenweg. 9 April 1931.

WAARSCHUWING.

Een mijner patiënten, mevr. X. is bij de verzekerings-maatschappij „*Precautia*” te Utrecht verzekerd tegen 2de klasse Ziekenhuis-verpleging.

Zij heeft diabetes, wordt loopend door mij behandeld, doch daar diëetregeling niet voldoende succes heeft, wordt zij naar een specialist-internist verwezen, die ziekenhuisopneming noodig vindt. Patiënte geeft hiervan onmiddellijk kennis aan de Verzekerings-Maatschappij, laat zich opnemen, doch.... de Verzekerings-Maatschappij weigert uitkeering. Patiënte vraagt om inlichtingen, doch tever-

geefs. Hierna worden door mij inlichtingen aan de Maatschappij gevraagd, doch ik krijg geen antwoord.

In de polis van patiënte staat:

Artikel 5. De verzekerde heeft recht op vergoeding, indien opneming in een Ziekenhuis in Nederland plaats vindt, op *medisch advies*, (door den internist afgegeven ! K.) echter minstens twee maanden na dagtekening van de kwitantie over den eersten termijn. (Patiënte is sinds 5 jaar verzekerd ! K.)

Artikel 11 van de voorwaarden bepaalt, dat:

Door den directeur der Mij. wordt het recht op vergoeding beoordeeld. Eventuele geschillen worden door den Raad van commissarissen beslecht. (Naam van commissarissen niet op de polis vermeld ! K.)

Ik meen, dat aan deze simpele vermelding geen toevoeging noodig is.

Heeft iemand ervaring over deze Maatschappij?

„Precautia” lijkt mij wel noodzakelijk, alvorens met deze Maatschappij in relatie te treden.

Amersfoort, 12 April 1931.

M. KAMERLING.

VOORBIJGAANDE HEMIPLEGIEËN.

Onder den titel „Vorbijgaande hemiplegieën bij jeugdige Europeanen te Weltevreden,” komt in het nummer van 4 April een artikel voor van prof. VAN WULFFTEN PALTHE, waarin zijn hooggeleerde tot de conclusie komt, dat er herseninsulten voorkomen, die niet door bloeding of verweeking veroorzaakt worden, maar door voorbijgaande circulatiestoornissen.

Naar aanleiding hiervan het volgende geval: Voor een paar jaar werd ik geroepen bij een patiënt, die leed aan schrompelnier. Bloeddruk 250 maximum, 150 minimum. Het hart was flink hypertrophisch. Het ureumgehalte van het bloed, dat in het Acad. Ziekenhuis te Groningen bepaald was, was te hoog. De man was op een zekeren morgen wakker geworden en bemerkte toen tot zijn schrik, dat zijn rechter zijde geheel verlamd was. Bij mijn komst was patiënt goed compos mentis, doch hij kon zijn rechter arm noch zijn rechter been bewegen. Er was rechtszijdige hemiplegie, die zich deels ook op den facialis uitstrekte, waarvan het onderste deel paretisch was. De peesreflexen waren rechts verhoogd, de buikreflex rechts afwezig, de reflex van BABINSKI rechts positief. Kortom het beeld van een apoplexie. Het lag voor de hand deze paralyse op rekening van een bloeduitstorting in de hersenen te stellen. Tot mijn verbazing was echter van de geheele verlamming den volgenden dag niets meer over; de peesreflexen waren normaal, de reflex van BABINSKI verdwenen en ook de buikreflex weer aanwezig.

De zieke was intusschen ook al opgestaan. Hoewel ik nooit eerder een dergelijk snel verdwijnende paralyse had gezien, heb ik dit geval toch ook nooit anders kunnen verklaren, dan door tijdelijken vaatspasmus ontstaan te zijn.

Nieuw Weerdinge, 8 April 1931.

J. BEERTA.